REGULAMENTUL (UE) NR. 228/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 martie 2013

privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf, articolul 43 alineatul (2) și articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară [2],

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului [3] s-au instituit măsuri specifice în domeniul agriculturii în vederea depășirii dificultăților provocate de situația excepțională a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii vizate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („tratatul"). Aceste măsuri s-au concretizat prin intermediul unor programe de sprijin pentru fiecare regiune, reprezentând un instrument esențial pentru aprovizionarea acestor regiuni cu produse agricole. Având în vedere necesitatea actualizării măsurilor aflate în vigoare, inclusiv ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este necesară abrogarea Regulamentului (CE) nr. 247/2006 și înlocuirea acestuia cu un regulament nou.

(2) Este necesară precizarea obiectivelor fundamentale la a căror realizare contribuie sistemul de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii.

(3) De asemenea, ar trebui precizat conținutul programelor specifice destinate situației geografice a regiunilor ultraperiferice, marcată de factori precum distanța și insularitatea (denumite în continuare „programe POSEI"), care, în conformitate cu principiul subsidiarității, ar trebui stabilite la nivelul geografic cel mai adecvat și transmise pentru aprobare Comisiei de către statele membre în cauză.

(4) Pentru a realiza într-un mod mai eficient obiectivele sistemului de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, programele POSEI ar trebui să cuprindă măsuri care să garanteze aprovizionarea cu produse agricole, precum și menținerea și dezvoltarea producțiilor agricole locale. Nivelul de programare al regiunilor în cauză ar trebui armonizat, iar abordarea de tip parteneriat între Comisie și statele membre ar trebui să devină sistematică.

(5) În conformitate cu principiul subsidiarității și în spiritul flexibilității care stau la baza abordării privind programarea adoptată pentru sistemul de măsuri în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, autoritățile desemnate de fiecare stat membru pot propune modificări ale programului în vederea adaptării acestuia la realitatea regiunilor ultraperiferice. Ar trebui să fie posibil pentru aceste autorități să modifice programele POSEI, în conformitate cu principiul simplificării administrative, cu condiția să nu afecteze astfel eficacitatea programelor POSEI și mijloacele financiare respective alocate acestora. În același sens, procedura de modificare a programelor ar trebui adaptată la nivelul de pertinență al fiecărui tip de modificare.

(6) Pentru a garanta aprovizionarea regiunilor ultraperiferice cu produse agricole esențiale și pentru a atenua costurile suplimentare impuse de ultraperifericitatea acestor regiuni, este necesar să se instituie un regim specific de aprovizionare. Situația geografică excepțională a regiunilor ultraperiferice, în raport cu sursele de aprovizionare cu produse esențiale pentru consumul uman sau pentru prelucrare ori ca inputuri agricole, duce în aceste regiuni la costuri suplimentare de transport. De asemenea, și alți factori obiectivi legați de condiția de ultraperifericitate a acestor regiuni, în special insularitatea și suprafețele agricole reduse, reprezintă pentru operatorii și producătorii din regiunile ultraperiferice constrângeri suplimentare care le îngreunează mult activitatea. Aceste obstacole pot fi îndepărtate prin scăderea prețurilor respectivelor produse esențiale. Cu toate acestea, regimul specific de aprovizionare nu ar trebui în niciun caz să aducă atingere produselor locale și dezvoltării acestora.

(7) În acest scop, fără a se aduce atingere articolului 28 din tratat, importurile de anumite produse agricole din țări terțe ar trebui scutite de drepturi de import aplicabile. Pentru a ține seama de originea acestor produse și de tratamentul vamal care li se recunoaște prin dispozițiile legislației Uniunii, ar trebui ca produsele care au făcut obiectul unei perfecționări active sau al depozitării vamale pe teritoriul vamal al Uniunii să fie considerate produse importate direct, în sensul acordării avantajelor regimului specific de aprovizionare.

[1] JO C 107, 6.4.2011, p. 33.
[2] Poziția Parlamentului European din 5 februarie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 25 februarie 2013.
[3] JO L 42, 14.2.2006, p. 1.

(8) Pentru îndeplinirea eficace a obiectivului de scădere a prețurilor în regiunile ultraperiferice, diminuând costurile suplimentare pe care le implică ultraperifericitatea, ar trebui să se acorde ajutoare pentru furnizarea de produse ale Uniunii în regiunile ultraperiferice. Aceste ajutoare ar trebui să țină seama de cheltuielile suplimentare de transport către regiunile ultraperiferice și de prețurile practicate la exportul către țările terțe, precum și, în cazul în care este vorba de inputuri agricole sau de produse destinate prelucrării, de alte costuri suplimentare asociate ultraperifericității, în special de insularitate, de suprafețele agricole reduse, de relieful și clima nefavorabile ale acestora și de faptul că sunt insule răzlețe.

(9) Sprijinirea sectoarelor tradiționale se impune cu atât mai mult cu cât aceasta le permite să-și mențină competitivitatea pe piața Uniunii în fața concurenței țărilor terțe. La elaborarea programelor lor, statele membre ar trebui, cu toate acestea, să asigure, pe cât posibil, diversificarea activității agricole în regiunile ultraperiferice.

(10) Pentru a se evita speculațiile care ar aduce prejudicii utilizatorilor finali în regiunile ultraperiferice, este important să se precizeze că de regimul specific de aprovizionare ar trebui să poată beneficia numai produsele sănătoase, corecte și de o calitate corespunzătoare în vederea comercializării.

(11) Este necesar să se prevadă norme pentru funcționarea regimului, și anume norme în ceea ce privește crearea unui registru al operatorilor și a unui sistem de certificate după modelul licențelor menționate la articolele 130 și 161 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ([1]).

(12) Exigențele monitorizării operațiunilor care beneficiază de regimul specific de aprovizionare impun controale administrative aplicate produselor în cauză la importul sau la introducerea acestora în regiunile ultraperiferice, precum și la exportul sau la expedierea acestora dinspre regiunile ultraperiferice. În plus, pentru realizarea obiectivelor regimului menționat, ar trebui ca avantajele economice ale regimului specific de aprovizionare să se reflecte la nivelul costurilor de producție și să ducă la scăderea prețurilor până la nivelul utilizatorului final. Prin urmare, aceste avantaje ar trebui acordate numai cu condiția impactului lor efectiv și ar trebui efectuate controalele adecvate.

(13) Ținând seama de faptul că toate cantitățile care fac obiectul regimului specific de aprovizionare sunt limitate la nevoile aprovizionării regiunilor ultraperiferice, acest regim nu ar trebui să dăuneze bunei funcționări a pieței interne. De asemenea, avantajele economice ale regimului specific de aprovizionare nu ar trebui să ducă la o deviere a traficului comercial pentru produsele în cauză. Prin urmare, ar trebui să se interzică expedierea sau exportul acestor produse dinspre regiunile ultraperiferice. Totuși, ar trebui autorizată expedierea sau exportul produselor respective atunci când este rambursat avantajul financiar care rezultă din regimul specific de aprovizionare.

(14) În ceea ce privește produsele prelucrate, este necesară autorizarea schimburilor între regiunile ultraperiferice pentru a permite practicarea unui comerț între aceste regiuni. De asemenea, ar trebui să se țină seama de fluxurile de schimburi în cadrul comerțului regional și de exportul și expedierile tradiționale cu restul Uniunii sau cu țările terțe din regiunile ultraperiferice și, în consecință, să se autorizeze pentru toate aceste regiuni exportul de produse prelucrate care corespunde fluxurilor comerciale tradiționale. Din motive de claritate, ar trebui se precizeze perioada de referință pentru stabilirea acestor cantități exportate sau expediate în mod tradițional.

(15) Ar trebui luate măsuri corespunzătoare pentru a permite restructurarea necesară a sectorului prelucrării zahărului din Azore. Aceste măsuri ar trebui să țină seama de faptul că, pentru ca sectorul zahărului din Azore să fie viabil, trebuie garantat un anumit nivel de producție și de prelucrare. În acest context, cu titlu excepțional, Insulele Azore ar trebui autorizate să expedieze către restul Uniunii cantități de zahăr mai mari decât fluxul tradițional, pentru o perioadă limitată la cinci ani și sub rezerva stabilirii de cantități maxime anuale reduse progresiv. Având în vedere faptul că aceste cantități care pot fi reexpediate vor fi proporționale și limitate la ceea ce este strict necesar pentru a permite viabilitatea producției și a prelucrării locale a zahărului, aceste expedieri temporare de zahăr din Insulele Azore nu vor avea un impact negativ asupra pieței interne a Uniunii.

(16) În ceea ce privește zahărul peste cotă pentru aprovizionarea Insulelor Azore, Madeirei și Insulelor Canare, este necesar să se aplice în continuare sistemul de scutire de taxe de import. De asemenea, este necesar ca Insulele Azore să fie autorizate să beneficieze de scutirea de taxe de import pentru zahărul brut din trestie de zahăr, în limita bilanțului previzional de aprovizionare.

(17) Insulele Canare au fost aprovizionate până în prezent în cadrul regimului specific de aprovizionare cu lapte praf degresat cu codul NC 1901 90 99 (lapte praf degresat care conține grăsimi vegetale) destinat transformării industriale. Aprovizionarea cu acest produs, care a devenit un element tradițional în dieta alimentară locală, ar trebui permisă în continuare.

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(18) Deoarece orezul constituie un element de bază în dieta alimentară din Réunion, deoarece industriile de prelucrare și albire a orezului există pe această insulă de mulți ani, iar producția locală nu este suficientă pentru acoperirea necesităților locale, este necesar ca importul acestui produs în Réunion să fie în continuare scutit de toate taxele.

(19) Politica Uniunii în favoarea producțiilor locale din regiunile ultraperiferice a cuprins numeroase produse și măsuri care le-au favorizat producția, comercializarea sau prelucrarea. Măsurile respective și-au demonstrat eficiența și au asigurat continuarea și dezvoltarea activităților agricole. Uniunea ar trebui să susțină în continuare aceste producții, element fundamental al echilibrului ecologic, social și economic al regiunilor ultraperiferice. Experiența a demonstrat că, după exemplul politicii de dezvoltare rurală, parteneriatul consolidat cu autoritățile locale poate permite soluționarea mai concretă a problemelor specifice ale regiunilor în cauză. Este prin urmare necesară continuarea sprijinului în favoarea producțiilor locale prin intermediul programelor POSEI.

(20) Pentru sprijinirea comercializării produselor din regiunile ultraperiferice, este necesară instituirea unor ajutoare destinate comercializării produselor respective în afara regiunii de producție, având în vedere costurile suplimentare ridicate generate de distanțele mari față de piețele de consum și de necesitatea dublei depozitări, care constituie dezavantaje concurențiale decisive pentru competitivitatea regiunilor ultraperiferice pe piața internă. Aceste elemente justifică necesitatea revizuirii sistemului POSEI în viitorul apropiat.

(21) Este necesară stabilirea elementelor minime care ar trebui furnizate în cadrul programelor POSEI, și anume descrierea situației, a strategiei propuse, a obiectivelor și a măsurilor, în scopul definirii măsurilor în favoarea producțiilor agricole locale. De asemenea, ar trebui precizate principiile care asigură coeziunea între aceste măsuri și alte politici ale Uniunii pentru a se evita incompatibilitățile și suprapunerile între ajutoare.

(22) În vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, programele POSEI ar trebui să poată conține măsuri de finanțare a unor studii, proiecte demonstrative, pregătire profesională și asistență tehnică.

(23) Producătorii agricoli din regiunile ultraperiferice ar trebui încurajați să continue să furnizeze produse de calitate, iar comercializarea acestora ar trebui favorizată. În acest scop, poate fi utilă folosirea simbolului grafic introdus de prezentul regulament și a altor certificări ale calității introduse de Uniune.

(24) Structurile anumitor exploatații agricole sau întreprinderi de prelucrare și de comercializare situate în regiunile ultraperiferice sunt extrem de insuficiente și supuse unor dificultăți specifice. Articolul 26 alineatul (2) și articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [1] prevăd, așadar, pentru anumite tipuri de investiții în regiunile ultraperiferice, rate ale ajutoarelor mai avantajoase.

(25) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 prevede că regiunilor ultraperiferice nu li se aplică restricția privind acordarea de ajutoare pentru sectorul forestier prevăzute de regulamentul respectiv.

(26) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 determină cuantumurile anuale maxime eligibile în cazul plăților pentru agromediu. Pentru a se ține seama de situația ecologică specifică din anumite zone de pășuni foarte sensibile din Insulele Azore și de conservarea peisajului, a biodiversității și a caracteristicilor tradiționale ale terenurilor agricole, în special culturile în terase din Madeira și din Insulele Canare, precum și de conservarea zidurilor din piatră în regiunile ultraperiferice, ar trebui să se prevadă, pentru anumite măsuri determinate, posibilitatea de creștere a acestor sume cu până la 100 %.

(27) Se poate acorda o derogare de la politica constantă a Comisiei de a nu autoriza acordarea de ajutoare de stat pentru funcționare în sectorul producției, prelucrării și comercializării produselor agricole prevăzute de anexa I la tratat, pentru a atenua constrângerile specifice ale producției agricole din regiunile ultraperiferice legate de ultraperifericitate, mai ales de distanță, de insularitate, de suprafața redusă, de relief, de climă și de dependența economică față de un număr mic de produse. Producția agricolă are o funcție esențială în dinamizarea zonelor rurale și în fixarea populațiilor, deoarece zonele rurale ultraperiferice sunt deosebit de afectate de îmbătrânirea populației, densitatea redusă a populației și, în anumite cazuri, de depopulare.

(28) Situația fitosanitară a producțiilor agricole din regiunile ultraperiferice este afectată de dificultăți specifice cum ar fi apariția paraziților, asociată cu creșterea cantității importurilor, de condițiile climatice, precum și de insuficiența mijloacelor de combatere aplicate anterior în aceste regiuni. Prin urmare, ar trebui puse în aplicare programe de combatere a organismelor dăunătoare, inclusiv prin metode biologice sustenabile și ecologice. Ar trebui stabilită participarea financiară a Uniunii pentru realizarea programelor respective, ținând cont de faptul că, potrivit cadrului financiar multianual, se prevede că, începând cu 2014, finanțarea acestor programe va fi transferată la o altă rubrică bugetară.

[1] JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

(29) Menținerea plantațiilor viticole, care este cultura cea mai răspândită din regiunile Madeira și Canare și care este foarte importantă pentru regiunea Azore, constituie un imperativ economic, social și ecologic. Pentru a contribui la sprijinul producției, nu ar trebui să se aplice în aceste regiuni primele de abandon, mecanismele comerciale și, în cazul Insulelor Canare, sistemul de drepturi de plantare, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Cu toate acestea, în cazul Insulelor Canare ar trebui să poată fi aplicată distilarea de criză, în caz de perturbare excepțională a pieței ca urmare a unor probleme de calitate. De asemenea, dificultățile tehnice și socioeconomice au împiedicat reconversia totală, în termenele prevăzute, a suprafețelor de viță-de-vie plantate în regiunile Madeira și Azore cu soiuri de viță-de-vie hibride interzise de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Vinul produs de aceste plantații viticole este destinat numai consumului local tradițional.

(30) Restructurarea din sectorul produselor lactate nu s-a încheiat încă în Azore. Pentru a se ține seama de puternica dependență a Insulelor Azore de producția de lapte, la care se adaugă alte neajunsuri legate de ultraperifericitate și de lipsa unei producții de înlocuire rentabile, este necesară menținerea derogărilor de la anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 privind taxa pe excedent aplicată laptelui și produselor lactate.

(31) Având în vedere caracterul unic al producției de lapte în Azore, ca unul dintre principalele motoare ale economiei, stabilității sociale, calității mediului și utilizării terenurilor, programele POSEI reprezintă instrumentul privilegiat pentru adoptarea de măsuri care ar putea fi necesare pentru menținerea producției respective.

(32) Sprijinul în favoarea producției de lapte de vacă în Madeira și în Réunion nu a fost suficient pentru a menține echilibrul între aprovizionarea internă și cea externă, în special din cauza marilor dificultăți structurale care afectează acest sector și a dificultăților acestuia de a răspunde la noi medii economice. Prin urmare, producția de lapte UHT reconstituit din lapte praf provenind din Uniune ar trebui autorizată în continuare, pentru a se asigura un procent mai important de acoperire a consumului local, atât timp cât această măsură nu împiedică colectarea și desfacerea totalității laptelui obținut pe plan local și nici eforturile depuse pentru a facilita dezvoltarea acestei producții. Pentru a informa corect consumatorii, este necesar să se prevadă obligația de a indica pe eticheta produsului oferit la vânzare modul în care a fost produs laptele UHT reconstituit din lapte praf. Această dispoziție ar trebui să poată fi aplicată în Martinica, în Guyana Franceză și în Guadelupa, dacă Franța solicită acest lucru și susține această cerere pe baza dorinței actorilor locali de a beneficia de dispoziția respectivă și a capacității acestora de a pune în practică dezvoltarea sectorului laptelui.

(33) Necesitatea de a menține prin stimulente producția locală de lapte justifică neaplicarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în departamentele de peste mări (DOM) ale Franței și în Madeira. Această exceptare ar trebui stabilită, în cazul Madeirei, în limita a 4 000 de tone.

(34) Ar trebui încurajate schimburile comerciale între regiunile ultraperiferice, în scopul satisfacerii consumului local. Ar trebui încurajat exportul de produse excedentare din fiecare regiune ultraperiferică, cum ar fi laptele, carnea de vită și masculii tineri din specia bovină din insulele Azore, către regiuni ultraperiferice deficitare, în scopul consolidării schimburilor comerciale, evitând în același timp orice efect negativ asupra evoluției producției locale. De asemenea, ar trebui asigurate condițiile necesare pentru un comerț corect și echitabil.

(35) Ar trebui sprijinite activitățile tradiționale în materie de creștere a animalelor de fermă. Pentru a satisface nevoile consumului local din DOM și din Madeira, ar trebui autorizat, în anumite condiții și în cadrul unei limite maxime anuale, importul din țări terțe, fără taxe vamale, de masculi din specia bovină destinați îngrășării.

(36) Ar trebui reînnoită posibilitatea oferită Portugaliei în cadrul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori [1] de a transfera drepturile de primă pentru vacile care alăptează de pe continent în Azore și de a adapta acest instrument la noua schemă de sprijin pentru regiunile ultraperiferice.

(37) Cultura tutunului a fost, din punct de vedere istoric, foarte importantă în arhipelagul Canare. Pe plan economic, aceasta continuă să fie una dintre principalele activități industriale din regiune. Pe plan social, această cultură este foarte intensivă în ceea ce privește mâna de lucru și privește micii agricultori. Cu toate acestea, această cultură nu este suficient de rentabilă și riscă să dispară. În prezent, producția de tutun se limitează la o mică suprafață pe insula La Palma și este destinată prelucrării artizanale de țigări. Prin urmare, Spania ar trebui autorizată să acorde în continuare un ajutor ca supliment la ajutorul oferit de Uniune, pentru a permite menținerea acestei culturi tradiționale și activitatea artizanală pe care o susține. De asemenea, pentru menținerea activității industriale de fabricare a produselor din tutun, ar trebui scutite de drepturi vamale importurile în arhipelagul Canare de tutun brut și semiprelucrat, în limita unei cantități anuale de 20 000 de tone echivalent de tutunuri brute desprinse de pe tulpină.

[1] JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

(38) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere nivelului de sprijin specific de care au beneficiat până în prezent regiunile ultraperiferice. Statele membre ar trebui să dispună de sumele care corespund sprijinului acordat deja de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 247/2006, pentru a pune în aplicare măsurile adecvate.

(39) Date fiind efectele potențiale ale negocierilor privind viitoarele acorduri comerciale și ale modificărilor aduse politicii agricole comune asupra regiunilor ultraperiferice, ar trebui acordată o atenție deosebită specificităților acestor regiuni în contextul analizelor, studiilor și evaluărilor efectuate în legătură cu aceste negocieri și modificări.

(40) Din anul 2006, în anumite regiuni ultraperiferice a sporit necesarul de produse esențiale, în special în Insulele Azore și în DOM, din cauza dezvoltării șeptelului și a presiunii demografice. Este prin urmare necesar să se sporească partea din buget pe care o pot utiliza statele membre pentru regimul specific de aprovizionare a regiunilor în cauză.

(41) Structura socioeconomică a regiunilor ultraperiferice rămâne foarte fragilă, deseori multe dintre acestea fiind dependente de sectorul bananelor, sector care la rândul lui suferă de pe urma unei lipse de competitivitate și a unor dificultăți în a răspunde condițiilor de piață în continuă schimbare. Prin urmare, bugetul POSEI alocat sectorului bananelor ar trebui majorat cu o sumă unică și limitată, ce ar urma să fie plătită producătorilor de banane în cursul exercițiului financiar 2013.

(42) Pentru a asigura buna funcționare a sistemului stabilit de prezentul regulament, competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din tratat, ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea sau modificarea anumitor elemente neesențiale din prezentul regulament. Este foarte important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(43) Pentru asigurarea punerii în aplicare unitare a regimului POSEI în statele membre și pentru a evita denaturarea concurenței sau discriminările între operatori, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Competențele menționate ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ([1]).

(44) Pentru a permite aplicarea promptă a măsurilor prevăzute, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECTUL ȘI OBIECTIVELE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament adoptă măsurile specifice din domeniul agricol pentru remedierea dificultăților cauzate de ultraperifericitate, și anume de distanță, insularitate, suprafață redusă, relief, climă dificilă și dependență economică de un număr mic de produse din regiunile Uniunii menționate la articolul 349 din tratat („regiuni ultraperiferice").

Articolul 2

Obiective

(1) Măsurile specifice menționate la articolul 1 contribuie la realizarea următoarelor obiective:

(a) garantarea aprovizionării regiunilor ultraperiferice cu produse esențiale pentru consumul uman sau pentru prelucrare și ca inputuri agricole evitând costurile suplimentare datorate ultraperifericității, fără a se aduce atingere producțiilor locale și dezvoltării acestora;

(b) permanentizarea și dezvoltarea în vederea asigurării caracterului durabil al sectoarelor de diversificare animală și vegetală în regiunile ultraperiferice, inclusiv producția, prelucrarea și comercializarea produselor locale;

(c) menținerea dezvoltării și consolidarea competitivității activităților agricole tradiționale în regiunile ultraperiferice, inclusiv producția, prelucrarea și comercializarea producției vegetale și produselor locale.

(2) Obiectivele prevăzute la alineatul (1) sunt puse în aplicare prin intermediul celor menționate în capitolele III, IV și V.

([1]) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

CAPITOLUL II

PROGRAME POSEI

Articolul 3

Instituirea de programe POSEI

(1) Măsurile menționate la articolul 1 se definesc pentru fiecare regiune ultraperiferică prin intermediul unui program specific destinat situației geografice a regiunilor ultraperiferice, marcată de factori precum distanța și insularitatea (POSEI) („program POSEI"), care cuprinde:

(a) un regim specific de aprovizionare, astfel cum este prevăzut în capitolul III; și

(b) măsuri specifice în favoarea producțiilor agricole locale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul IV.

(2) Programul POSEI se stabilește la nivelul geografic considerat cel mai corespunzător de către statul membru în cauză. Acesta este elaborat de autoritățile competente desemnate de statul membru care, după consultarea autorităților și organizațiilor competente la nivelul teritorial corespunzător, îl supune aprobării Comisiei în conformitate cu articolul 6.

(3) Fiecare stat membru poate prezenta un singur program POSEI pentru regiunile sale ultraperiferice.

Articolul 4

Compatibilitate și coerență

(1) Măsurile luate în cadrul programelor POSEI sunt conforme cu legislația Uniunii. Aceste măsuri sunt coerente cu celelalte politici ale Uniunii și cu măsurile luate în temeiul acestora.

(2) Trebuie asigurată coerența măsurilor luate în cadrul programelor POSEI cu măsurile puse în aplicare în temeiul celorlalte instrumente ale politicii agricole comune, și anume organizațiile comune de piață, dezvoltarea rurală, calitatea produselor, bunăstarea animalelor și protecția mediului.

În special, nu se poate finanța nicio măsură în sensul prezentului regulament:

(a) ca sprijin suplimentar al regimurilor de prime sau de ajutoare instituite în cadrul unei organizații comune a pieței, cu excepția cazurilor excepționale justificate de criterii obiective;

(b) ca sprijin pentru proiectele de cercetare, ca măsuri care vizează sprijinirea proiectelor de cercetare sau ca măsuri eligibile pentru finanțare din partea Uniunii în temeiul Deciziei 2009/470/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind cheltuielile în domeniul veterinar [1];

(c) ca sprijin pentru măsurile care țin de domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

Articolul 5

Conținutul programelor POSEI

Un program POSEI cuprinde:

(a) un calendar de punere în aplicare a măsurilor și un tabel financiar anual, general și orientativ, în care se rezumă resursele care urmează a fi mobilizate;

(b) o justificare a compatibilității și coerenței diverselor măsuri ale programelor, precum și stabilirea criteriilor și indicatorilor cantitativi destinați monitorizării și evaluării;

(c) dispozițiile luate pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și adecvată a programelor, inclusiv în materie de publicitate, de monitorizare și de evaluare, precum și stabilirea indicatorilor cuantificați, utilizați la evaluarea programului;

(d) desemnarea autorităților competente și a organismelor responsabile cu punerea în aplicare a programului, desemnarea, la nivelurile corespunzătoare, a autorităților sau organismelor asociate și a partenerilor socioeconomici, precum și rezultatele consultărilor efectuate.

Articolul 6

Aprobarea și modificările aduse programelor POSEI

(1) Programele POSEI sunt înființate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 247/2006 și se înscriu în cadrul resurselor financiare prevăzute la articolul 30 alineatele (2) și (3).

Fiecare program cuprinde un bilanț previzional de aprovizionare cu indicarea produselor, a calităților acestora și a valorilor ajutorului pentru aprovizionare din Uniune, precum și un proiect de program de sprijin în favoarea producțiilor locale.

(2) În funcție de evaluarea anuală a executării măsurilor incluse în programele POSEI, statele membre, după consultarea partenerilor socioeconomici în cauză, pot supune Comisiei propuneri justificate în mod corespunzător de modificare a măsurilor respective în cadrul resurselor financiare menționate la articolul 30 alineatele (2) și (3), pentru a le adapta mai bine la cerințele regiunilor ultraperiferice și la strategia propusă. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a procedurilor pentru a evalua dacă modificările propuse sunt compatibile cu dreptul Uniunii și pentru a decide cu privire la aprobarea acestora. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

[1] JO L 155, 18.6.2009, p. 30.

(3) Procedurile stabilite prin acte de punere în aplicare menționate la alineatul (2) pot ține seama de următoarele elemente: importanța modificărilor propuse de statele membre în ceea ce privește introducerea unor noi măsuri, împrejurarea dacă modificările în ceea ce privește bugetul alocat acestor măsuri sunt substanțiale, modificările în ceea ce privește cantitățile și nivelul ajutorului acordat pentru produse în bilanțurile previzionale de aprovizionare și orice modificări aduse codurilor și descrierilor enumerate în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ([1]).

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) stabilesc, de asemenea, pentru fiecare procedură, frecvența cu care trebuie făcute solicitările de modificări, precum și termenele în care trebuie puse în aplicare modificările aprobate.

Articolul 7

Modificări privind alocările financiare

Până la 22 aprilie 2013, statele membre prezintă Comisiei proiectele de modificări la programele lor POSEI pentru a reflecta modificările introduse de articolul 30 alineatul (5).

Aceste modificări devin aplicabile la o lună după prezentarea lor dacă, în această perioadă, Comisia nu formulează obiecții.

Autoritățile competente plătesc ajutorul menționat la articolul 30 alineatul (5) cel târziu la 30 iunie 2013.

Articolul 8

Controale și monitorizare

Statele membre efectuează verificările prin intermediul unor controale administrative și al unor controale la fața locului. Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu privire la caracteristicile minime ale controalelor pe care trebuie să le aplice statele membre.

Comisia adoptă de asemenea acte de punere în aplicare privind procedurile și indicatorii fizici și financiari pentru asigurarea unei monitorizări eficace a punerii în aplicare a programelor.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

CAPITOLUL III

REGIM SPECIFIC DE APROVIZIONARE

Articolul 9

Bilanț previzional de aprovizionare

(1) Se instituie un regim specific de aprovizionare pentru produsele agricole prevăzute în anexa I la tratat, esențiale în regiunile ultraperiferice consumului uman sau fabricării de alte produse sau ca inputuri agricole.

(2) Statul membru în cauză stabilește, la nivelul geografic considerat cel mai adecvat, un bilanț de aprovizionare previzional pentru cuantificarea necesarului anual de aprovizionare al fiecărei regiuni ultraperiferice în ceea ce privește produsele menționate în anexa I la tratat.

Evaluarea necesităților întreprinderilor de ambalare sau de prelucrare a produselor destinate pieței locale, expediate în mod tradițional către restul Uniunii, exportate în țări terțe în cadrul unui comerț regional în sensul articolului 14 alineatul (3) sau în cadrul unui comerț tradițional, poate face obiectul unui bilanț previzional separat.

Articolul 10

Funcționarea regimului specific de aprovizionare

(1) În limita cantităților stabilite prin bilanțul previzional de aprovizionare, nu se aplică nicio taxă la importul în regiunile ultraperiferice de produse care provin direct din țări terțe și care fac obiectul regimului specific de aprovizionare.

În sensul prezentului capitol, produsele care au făcut obiectul perfecționării active sau al depozitării vamale pe teritoriul vamal al Uniunii sunt considerate ca importate direct din țările terțe.

(2) Pentru a asigura satisfacerea nevoilor stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), în ceea ce privește prețul și calitatea, menținând totodată cota de aprovizionări a Uniunii, se acordă un ajutor pentru aprovizionarea regiunilor ultraperiferice cu produse ale Uniunii deținute în stocuri publice, care rezultă din aplicarea măsurilor de intervenție sau sunt disponibile pe piața Uniunii.

Valoarea acestui ajutor se stabilește pentru fiecare tip de produs în cauză, luând în considerare costurile suplimentare de transport către regiunile ultraperiferice și prețurile practicate la exportul către țările terțe, precum și, în cazul în care este vorba despre produse destinate prelucrării sau despre inputuri agricole, costurile suplimentare asociate ultraperifericității, în special insularității și suprafeței reduse.

(3) Niciun ajutor nu se acordă pentru aprovizionarea cu produse care au beneficiat deja de regimul specific de aprovizionare într-o altă regiune ultraperiferică.

([1]) JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

(4) De regimul de aprovizionare beneficiază numai produsele sănătoase, corecte și de o calitate corespunzătoare în vederea comercializării. Produsele din țările terțe prezintă un nivel de garanții echivalent cu cel al produselor produse în conformitate cu standardele veterinare și fitosanitare ale Uniunii.

Articolul 11

Punere în aplicare

Regimul specific de aprovizionare se aplică astfel încât să se țină seama, în special:

(a) de nevoile specifice ale regiunilor ultraperiferice și, în cazul produselor destinate transformării sau al inputurilor agricole, de normele de calitate impuse;

(b) de fluxurile de schimburi comerciale cu restul Uniunii;

(c) de aspectul economic al ajutoarelor avute în vedere;

(d) de necesitatea de a asigura că producția locală existentă nu este nici destabilizată, nici împiedicată în dezvoltarea acesteia.

Articolul 12

Certificate

(1) Se acordă scutirea de taxa de import sau posibilitatea de a beneficia de ajutor în cadrul regimului specific de aprovizionare cu condiția prezentării unui certificat.

Certificatele se eliberează numai operatorilor înscriși într-un registru ținut de autoritățile competente.

Certificatele nu sunt transmisibile.

(2) Nicio garanție nu este cerută pentru cererile de licențe de import, de certificate de scutire sau de certificate pentru ajutoare. Cu toate acestea, în măsura necesară unei bune aplicări a prezentului regulament, autoritatea competentă poate prevedea constituirea de garanții cu o valoare egală cu cea a avantajului menționat la articolul 13. În astfel de cazuri, se aplică dispozițiile articolului 34 alineatele (1), (4), (5), (6), (7) și (8) din Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole ([1]).

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 33, acte delegate care stabilesc condițiile de înscriere a operatorilor în registru și care garantează operatorilor exercitarea deplină a drepturilor de a participa la regimul specific de aprovizionare.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare unitare de către statele membre a prezentului articol privind în special introducerea regimului certificatelor și angajamentele luate de operatori în momentul înregistrării. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 13

Impactul avantajului

(1) Faptul de a beneficia de regimul specific de aprovizionare care implică scutirea de taxa de import sau acordarea ajutorului se subordonează unui impact efectiv al avantajului economic până la utilizatorul final care, după caz, poate fi un consumator, atunci când este vorba de produse destinate consumului direct, ultimul operator de prelucrare sau de ambalare, atunci când este vorba de produse destinate industriilor de prelucrare sau de ambalare, sau agricultorul, atunci când este vorba de produse utilizate pentru hrana animalelor sau ca inputuri agricole.

Avantajul menționat la primul paragraf are o valoare egală cu cea a sumei de scutire de drepturile de import sau a sumei ajutorului.

(2) Pentru aplicarea unitară a alineatului (1), Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind aplicarea normelor prevăzute la alineatul (1), în special condițiile pentru verificarea de către statele membre a impactului efectiv al avantajului până la utilizatorul final. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 14

Exportul către țările terțe și expedierea către restul Uniunii

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili cerințele conform cărora produsele care beneficiază de regimul specific de aprovizionare pot face obiectul unui export către țările terțe sau al unei expedieri către restul Uniunii și care cuprind plata taxelor de import sau rambursarea ajutorului perceput, menționate la articolul 10. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Pentru exportul către țările terțe al produselor care beneficiază de regimul specific de aprovizionare nu este necesară prezentarea unui certificat.

([1]) JO L 114, 26.4.2008, p. 3.

Primul paragraf nu se aplică fluxurilor comerciale între departamentele franceze de peste mări (DOM).

(2) Alineatul (1) primul paragraf nu se aplică produselor din regiunile ultraperiferice prelucrate din produse care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare:

(a) care sunt exportate către țările terțe sau expediate către restul Uniunii în limitele cantităților care corespund expedierilor tradiționale și exporturilor tradiționale. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a acestor cantități, pe baza mediei expedierilor sau exporturilor, luând ca referință media verificată a celor mai buni trei ani între 2005 și 2012. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2);

(b) care sunt exportate către țările terțe în cadrul unui comerț regional;

(c) care sunt expediate între regiunile Azore, Madeira și Insulele Canare;

(d) care sunt expediate între DOM.

Pentru exportul produselor menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu se acordă nicio restituire la export.

Pentru exportul către țările terțe al produselor menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu este necesară prezentarea unui certificat.

(3) În sensul prezentului capitol, prin „comerț regional" se înțelege comerțul efectuat, pentru fiecare regiune ultraperiferică, către țări terțe ce aparțin unor spații geografice în care se înscriu aceste regiuni ultraperiferice, precum și către țări terțe cu care există o relație comercială istorică. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește lista țărilor respective, ținându-se seama de cererile obiective ale statelor membre, după consultarea sectoarelor interesate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(4) Produsele livrate în DOM, în Azore, în Madeira sau în Insulele Canare care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare și care servesc aprovizionării navelor și aeronavelor sunt considerate ca fiind consumate local.

(5) Prin derogare de la alineatul (2) primul paragraf litera (a), următoarele cantități maxime de zahăr (cod NC 1701) pot fi expediate în fiecare an din Azore către restul Uniunii în următorii cinci ani:

— în 2011: 3 000 de tone;

— în 2012: 2 500 de tone;

— în 2013: 2 000 de tone;

— în 2014: 1 500 de tone;

— în 2015: 1 000 de tone.

(6) Operațiunile de transformare care pot determina un export tradițional sau de comerț regional sau o expediere tradițională trebuie să îndeplinească *mutatis mutandis* condițiile de transformare aplicabile în ceea ce privește regimul de perfecționare activă și regimul de transformare sub control vamal, prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, cu excepția tuturor manipulărilor uzuale.

Articolul 15

Zahăr

(1) În perioada menționată la articolul 204 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, producția de zahăr care depășește cota menționată la articolul 61 din regulamentul respectiv este scutită de taxe de import în limita bilanțului previzional de aprovizionare menționat la articolul 9 din prezentul regulament, în ceea ce privește:

(a) zahărul introdus pentru consum în Madeira sau în Insulele Canare sub formă de zahăr cuprins la codul NC 1701;

(b) zahărul rafinat și consumat în Insulele Azore sub formă de zahăr brut cuprins la codul NC 1701 12 10 (zahăr brut din sfeclă de zahăr).

(2) În Insulele Azore, în scop de rafinare, cantitățile menționate la alineatul (1) pot fi suplimentate, în limita bilanțului previzional de aprovizionare, cu zahăr brut cuprins la codul NC 1701 11 10 (zahăr brut din trestie de zahăr).

Pentru aprovizionarea Insulelor Azore cu zahăr brut, necesarul este evaluat ținând seama de dezvoltarea producției locale de sfeclă de zahăr. Cantitățile care beneficiază de regimul de aprovizionare se stabilesc astfel încât volumul total anual de zahăr rafinat din Azore să nu depășească 10 000 de tone.

Articolul 16

Lapte praf degresat

Prin derogare de la articolul 9, Insulele Canare se pot aproviziona în continuare cu lapte praf degresat cuprins la codul NC 1901 90 99 (lapte praf degresat care conține grăsimi vegetale) destinat prelucrării industriale în limita a 800 de tone pe an. Ajutorul acordat pentru aprovizionarea din Uniune cu acest produs nu poate depăși 210 EUR/tonă și este inclus în limita prevăzută la articolul 30. Acest produs este destinat numai consumului local.

Articolul 17

Orez

Nu se percep taxe de import în departamentul francez de peste mări Réunion în cazul produselor destinate consumului pe insulă, cuprinse la codurile NC 1006 10, 1006 20 și 1006 40 00.

Articolul 18

Controale și sancțiuni

(1) Produsele care fac obiectul regimului specific de aprovizionare sunt supuse unor controale administrative la momentul importului sau al introducerii în regiunile ultraperiferice, precum și la exportul sau expedierea acestora din regiunile respective.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu privire la caracteristicile minime ale controalelor pe care trebuie să le aplice statele membre. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor condiții climatice excepționale, atunci când operatorii, în sensul articolului 12, nu respectă angajamentele luate în concordanță cu articolul 12, autoritatea competentă, fără a aduce atingere penalizărilor aplicabile conform legislației naționale:

(a) recuperează avantajul acordat operatorului;

(b) suspendă înregistrarea operatorului, cu titlu provizoriu, sau o revocă, în funcție de gravitatea încălcării.

(3) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor condiții climatice excepționale, atunci când operatorii, în sensul articolului 12, nu efectuează importul sau introducerea prevăzută, dreptul acestora de a cere licențe sau certificate este suspendat de către autoritatea competentă pentru o perioadă de 60 de zile de la data expirării licenței respective sau a certificatului respectiv. După perioada de suspendare, eliberarea licențelor sau a certificatelor ulterioare este subordonată constituirii unei garanții egale cu valoarea avantajului care trebuie acordat pentru o perioadă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă.

Autoritatea competentă adoptă măsurile necesare pentru reutilizarea cantităților de produse devenite disponibile prin neexecuție, execuție parțială sau anularea licențelor și certificatelor eliberate sau recuperarea avantajului.

CAPITOLUL IV

MĂSURI ÎN FAVOAREA PRODUCȚIILOR AGRICOLE LOCALE

Articolul 19

Măsuri

(1) Programele POSEI cuprind măsuri specifice în favoarea producțiilor agricole locale care țin de domeniul de aplicare a părții a treia titlul III din tratat, necesare pentru asigurarea, în fiecare regiune ultraperiferică, a continuității și a dezvoltării producțiilor agricole locale.

(2) Părțile programului care sunt consacrate măsurilor în favoarea producțiilor agricole locale și care corespund obiectivelor enunțate la articolul 2 conțin cel puțin următoarele elemente:

(a) descrierea cuantificată a situației producției agricole în cauză, ținând seama de rezultatele de evaluare disponibile, care arată diferențele, lacunele și posibilitățile de dezvoltare, resursele financiare mobilizate și principalele rezultate ale acțiunilor întreprinse în prealabil;

(b) descrierea strategiei propuse, prioritățile reținute și obiectivele generale și operative cuantificate, precum și o evaluare a impactului economic, ecologic și social, inclusiv în materie de ocupare a forței de muncă;

(c) descrierea măsurilor prevăzute, în special a schemelor de sprijin pentru punerea în aplicare a programului, precum și, dacă este cazul, informații privind nevoile în materie de studii, proiecte de demonstrație, acțiuni de formare profesională și de asistență tehnică legate de pregătirea, de punerea în aplicare sau de adaptarea măsurilor în cauză;

(d) lista ajutoarelor care constituie plăți directe în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(e) valoarea ajutorului stabilită pentru fiecare măsură și valoarea previzională prevăzută pentru fiecare acțiune în vederea atingerii unuia sau a mai multor obiective vizate de program.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind cerințele pentru plata ajutoarelor menționate la alineatul (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(4) Programul poate cuprinde măsuri de sprijin pentru producerea, pentru prelucrarea sau pentru comercializarea produselor agricole din regiunile ultraperiferice.

Fiecare măsură poate conține acțiuni. Pentru fiecare acțiune programul definește cel puțin următoarele elemente:

(a) beneficiarii;

(b) condițiile de eligibilitate;

(c) suma unitară a ajutorului.

Pentru sprijinirea comercializării produselor în afara regiunii de producție, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33, în ceea ce privește condițiile pentru stabilirea valorii ajutorului acordat în cadrul comercializării și, dacă este cazul, condițiile pentru stabilirea cantităților de produse care fac obiectul ajutorului respectiv.

Articolul 20

Controale și plata sumelor necuvenite

(1) Controalele măsurilor stabilite în prezentul capitol se efectuează prin intermediul controalelor administrative și al controalelor la fața locului.

(2) În cazul unei plăți necuvenite, beneficiarul în cauză are obligația de a rambursa sumele respective. Articolul 80 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol [1] se aplică mutatis mutandis.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE ÎNSOȚIRE

Articolul 21

Simbol grafic

(1) Se introduce un simbol grafic în vederea ameliorării cunoașterii și consumului produselor agricole de calitate, în stare naturală sau transformate, specifice regiunilor ultraperiferice.

(2) Condițiile de utilizare a simbolului grafic prevăzut la alineatul (1) sunt propuse de organizațiile profesionale în cauză. Autoritățile naționale transmit Comisiei, o dată cu avizul lor, propunerile respective.

Utilizarea simbolului este controlată de o autoritate publică sau de un organism recunoscut de autoritățile naționale competente.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 33, în ceea ce privește condițiile pentru exercitarea dreptului de utilizare a simbolului grafic, precum și condițiile pentru reproducerea și utilizarea acestuia. Condițiile respective sunt stabilite în vederea unei mai bune sensibilizări față de produsele agricole de calitate din regiunile ultraperiferice și a încurajării consumului acestora, fie că produsele respective sunt prelucrate, fie că sunt neprelucrate.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind modalitățile detaliate de aplicare a simbolului grafic, precum și caracteristicile minime ale controalelor și ale monitorizării pe care trebuie să le aplice statele membre. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 22

Dezvoltare rurală

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 39 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, sumele anuale maxime eligibile în cadrul ajutorului Uniunii prevăzute în anexa I la regulamentul respectiv se pot majora până la valoarea lor dublă în ceea ce privește măsura de protecție a lacurilor din Azore și măsura de conservare a peisajului, a biodiversității și a caracteristicilor tradiționale ale terenurilor agricole și conservarea zidurilor din piatră din regiunile ultraperiferice.

(2) Măsurile prevăzute în temeiul alineatului (1) din prezentul articol fac obiectul unei descrieri, după caz, în programele pentru aceste regiuni, prevăzute la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005.

Articolul 23

Ajutoare de stat

(1) Pentru produsele agricole prevăzute în anexa I la tratat, cărora li se aplică articolele 107, 108 și 109 din tratatul respectiv, Comisia poate autoriza, în conformitate cu articolul 108 din tratat, în sectoarele de producție, de prelucrare și de comercializare a produselor menționate, ajutoare de funcționare care au ca scop atenuarea restricțiilor producției agricole specifice regiunilor ultraperiferice, legate de distanță, de insularitate și de alte constrângeri legate de ultraperifericitate.

[1] JO L 316, 2.12.2009, p. 65.

(2) Statele membre pot acorda o finanțare suplimentară pentru punerea în aplicare a programelor POSEI. În acest caz, statele membre notifică ajutorul de stat Comisiei și Comisia îl poate aproba în conformitate cu prezentul regulament, ca parte din programele menționate. Ajutorul astfel notificat se consideră notificat în sensul articolului 108 alineatul (3) prima teză din tratat.

(3) Franța poate acorda sectorului zahărului din regiunile ultraperiferice franceze un ajutor de până la 90 de milioane EUR per an de comercializare.

Franța informează Comisia în termen de 30 de zile de la sfârșitul fiecărui an de comercializare cu privire la valoarea ajutorului efectiv acordată.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) din prezentul articol și prin derogare de la articolul 180 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și de la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1184/2006 al Consiliului din 24 iulie 2006 de aplicare a anumitor norme de concurență în domeniul producției și comerțului cu produse agricole [1], articolele 107, 108 și 109 din tratat nu se aplică plăților efectuate în temeiul capitolului IV din prezentul regulament, al alineatului (3) din prezentul articol și al articolelor 24 și 28 din prezentul regulament de către statele membre, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 24

Programe fitosanitare

(1) Statele membre prezintă Comisiei programe de combatere a organismelor dăunătoare plantelor și produselor vegetale din regiunile ultraperiferice. Aceste programe precizează obiectivele care trebuie atinse, măsurile care trebuie luate, durata și costul lor.

Comisia evaluează programele prezentate. Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu privire la aprobarea sau neaprobarea acestora. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(2) Uniunea contribuie la finanțarea programelor prevăzute la alineatul (1), pe baza unei analize tehnice a situațiilor regionale.

Această participare poate acoperi până la 75 % din cheltuielile eligibile. Plata se efectuează pe baza documentației furnizate de către statele membre. După caz, Comisia poate organiza anchete, care pot fi conduse în numele său de experții prevăzuți la articolul 21 din Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate [2].

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, pentru fiecare regiune și program, pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (2) și a programului prezentat în conformitate cu alineatul (1), de stabilire a:

(a) participării financiare a Uniunii, precum și a valorii ajutorului;

(b) măsurilor eligibile pentru finanțare din partea Uniunii.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 25

Vin

(1) Măsurile menționate la articolele 103v, 103w, 103x și 182a din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplică Insulelor Azore și Madeirei.

(2) Prin derogare de la articolul 120a alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, strugurii proveniți din soiurile de viță-de-vie menționate la litera (b) din același paragraf, recoltați în regiuni din Azore și Madeira, pot fi utilizați pentru producția de vin care poate circula numai în interiorul regiunilor menționate.

Portugalia elimină progresiv cultivarea parcelelor plantate cu soiurile de viță-de-vie menționate la articolul 120a alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 cu sprijinul, dacă este cazul, prevăzut la articolul 103q din regulamentul respectiv.

(3) Prin derogare de la prevederile articolului 85f din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, regimul de tranziție al drepturilor de plantare se aplică Insulelor Canare până la data de 31 decembrie 2012.

Articolul 26

Lapte

(1) În scopul repartizării taxei pe excedent în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, se consideră că au contribuit la depășire numai producătorii în sensul articolului 65 litera (c) din regulamentul menționat, stabiliți în Azore și care desfășoară activități de producție în Azore, care comercializează cantități ce depășesc cota lor, majorată cu procentul prevăzut la prezentul alineat al treilea paragraf.

[1] JO L 214, 4.8.2006, p. 7.

[2] JO L 169, 10.7.2000, p. 1.

Taxa pe excedent se datorează pentru cantitățile care depășesc cota astfel majorată cu procentul prevăzut la al treilea paragraf, după realocarea, pentru toți producătorii în sensul articolului 65 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, stabiliți în Azore și care desfășoară activități de producție în Azore, și proporțional cu cota de care dispune fiecare producător, a cantităților care se află în marja care rezultă din această creștere și care au rămas nefolosite.

Procentul prevăzut la primul paragraf este egal cu raportul dintre cantitatea de 23 000 de tone începând cu anul de comercializare 2005/2006 și totalul cantităților de referință disponibile în fiecare exploatație la 31 martie 2010. Procentul se aplică numai cotei pentru exploatație la 31 martie 2010.

(2) Cantitățile de lapte sau de echivalent-lapte comercializate, care depășesc cota, dar care respectă procentul prevăzut la alineatul (1) al treilea paragraf, după realocarea prevăzută la respectivul alineat, nu sunt luate în calcul pentru constatarea unei eventuale depășiri a cotei de către Portugalia calculate în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

(3) Regimul de taxă pe excedent aplicabil producătorilor de lapte prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplică DOM și nici, în limita unei producții locale de 4 000 de tone de lapte, Insulei Madeira.

(4) Prin derogare de la articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, se autorizează în Madeira și în departamentul francez de peste mări Réunion producția de lapte UHT reconstituit din lapte praf provenind din Uniune, în limita necesarului de consum local, atât timp cât această măsură nu împiedică colectarea și desfacerea laptelui obținut pe plan local. În cazul în care Franța demonstrează oportunitatea unei astfel de măsuri pentru departamentele franceze de peste mări Martinica, Guadelupa și Guyana Franceză, Comisia este împuternicită să adopte, dacă este necesar, acte delegate în conformitate cu articolul 33, în vederea extinderii măsurii respective la departamentele respective. Acest produs este destinat numai consumului local.

Modul în care s-a obținut laptele UHT astfel reconstituit trebuie să fie clar indicat pe eticheta de vânzare.

Articolul 27

Creșterea animalelor de fermă

(1) Până când șeptelul local de masculi tineri din specia bovină atinge un nivel suficient pentru a asigura menținerea și dezvoltarea producției locale de carne în DOM și Madeira, se deschide posibilitatea de a importa animale din specia bovină originare din țări terțe, în vederea îngrășării și consumului în DOM și în Madeira, fără să se aplice taxele de import din Tariful vamal comun. Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind măsurile necesare pentru aplicarea prezentului paragraf, în special modalitățile de scutire de taxa de import pentru masculii tineri din specia bovină din DOM și Madeira. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 13 și articolul 14 alineatul (1) se aplică animalelor care beneficiază de scutirea prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat.

(2) Numărul de animale care beneficiază de scutirea prevăzută la alineatul (1) se stabilește în programele POSEI, în cazul în care necesitatea importurilor se justifică, ținând seama de dezvoltarea producției locale. Animalele respective sunt destinate cu prioritate producătorilor care dețin cel puțin 50 % din animalele destinate îngrășării de origine locală.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 33, de stabilire a condițiilor în care are loc scutirea de taxe de import. Condițiile respective țin seama de specificitățile locale din sectorul creșterii bovinelor și din sectoarele aferente.

(3) În cazul aplicării articolului 52 și a articolului 53 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, Portugalia poate reduce componenta din plafonul național corespunzătoare drepturilor în ceea ce privește plățile pentru carnea de oaie și de capră și a primei pentru vacile care alăptează. În acest caz, Comisia adoptă acte de punere în aplicare referitoare la suma corespunzătoare care se transferă de la plafoanele stabilite în conformitate cu articolul 52 și cu articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 către resursele financiare menționate la articolul 30 alineatul (2) a doua liniuță din prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 28

Ajutor de stat pentru producția de tutun

Spania este autorizată să acorde un ajutor pentru producția de tutun în insulele Canare. Acordarea acestui ajutor nu poate conduce la discriminări între producătorii din arhipelag.

Valoarea ajutorului nu poate depăși suma de 2 980,62 EUR/tonă. Ajutorul suplimentar se acordă în limita a 10 tone pe an.

Articolul 29

Scutirea de taxe vamale pentru tutun

(1) Nicio taxă vamală nu se aplică importului direct în Insulele Canare de tutun brut sau semiprelucrat care face obiectul:

(a) codului NC 2401; și, respectiv

(b) următoarelor supoziții:

— 2401 10 tutunuri brute nedesprinse de pe tulpină;

— 2401 20 tutunuri brute parțial sau total desprinse de pe tulpină;

— ex 2401 20 învelișuri exterioare pentru țigări de foi prezentate pe suporturi, rulate, destinate fabricării tutunurilor;

— 2401 30 deșeuri de tutun;

— ex 2402 10 țigări de foi, inclusiv cele cu capetele tăiate;

— ex 2403 10 tutun pentru fumat, cu sau fără înlocuitori, în orice proporție (amestecuri utilizate la fabricarea țigărilor, a țigaretelor și a trabucurilor);

— ex 2403 91 tutunuri „omogenizate" sau „reconstituite", chiar sub formă de foi sau de benzi;

— ex 2403 99 tutunuri expandate.

Scutirea prevăzută la primul paragraf se acordă cu ajutorul certificatelor menționate la articolul 12.

Această scutire se aplică produselor menționate la primul paragraf, destinate prelucrării în Insulele Canare în produse manufacturate gata pentru fumat, în limita unei cantități anuale de importuri de 20 000 de tone de echivalent de tutun brut desprins de pe tulpină.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind măsurile necesare pentru aplicarea alineatului 1, în special modalitățile de scutire de la taxele de import pentru tutunul din Insulele Canare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 30

Resurse financiare

(1) Măsurile prevăzute de prezentul regulament constituie intervenții destinate stabilizării piețelor agricole, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune [1], cu excepția măsurilor prevăzute la:

(a) articolul 22; și

(b) articolul 24, începând cu data aplicării cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

(2) Pentru fiecare exercițiu financiar Uniunea finanțează măsurile prevăzute în capitolele III și IV până la o sumă anuală de:

— pentru departamentele franceze de peste mări:	278,41 milioane EUR;
— pentru Azore și Madeira:	106,21 milioane EUR;
— pentru Insulele Canare:	268,42 milioane EUR.

(3) Sumele alocate pentru fiecare exercițiu financiar pentru finanțarea măsurilor prevăzute în capitolul III nu pot depăși următoarele sume:

— pentru departamentele franceze de peste mări:	26,9 milioane EUR;
— pentru Azore și Madeira:	21,2 milioane EUR;
— pentru Insulele Canare:	72,7 milioane EUR.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili cerințele conform cărora statele membre pot modifica alocarea resurselor stabilite în fiecare an pentru diferitele produse care beneficiază de regimul specific de aprovizionare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33, de stabilire a condițiilor de determinare a sumei maxime anuale care poate fi alocată măsurilor de finanțare de studii, de proiecte de demonstrație, de formare și de asistență tehnică, cu condiția ca alocarea respectivă să fie rațională și proporțională.

(5) Pentru exercițiul financiar 2013, Uniunea acordă o finanțare suplimentară pentru sectorul bananelor din regiunile ultraperiferice în valoare de până la următoarele sume maxime:

— pentru departamentele franceze de peste mări:	18,52 milioane EUR;
— pentru Azore și Madeira:	1,24 milioane EUR;
— pentru Insulele Canare:	20,24 milioane EUR.

[1] JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 31

Măsuri naționale

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament, în special în ceea ce privește controalele și sancțiunile administrative, și informează Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 32

Comunicări și rapoarte

(1) Statele membre comunică Comisiei, până la data de 15 februarie a fiecărui an cel târziu, alocările care le-au fost puse la dispoziție și pe care intenționează să le cheltuiască în anul următor pentru punerea în aplicare a bilanțului previzional de aprovizionare și a fiecărei măsuri în favoarea producției locale incluse în programele POSEI.

(2) Statele membre prezintă Comisiei, până la data de 30 septembrie a fiecărui an, un raport cu privire la punerea în aplicare, în decursul anului precedent, a măsurilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Până la 30 iunie 2015, iar apoi o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport general din care să reiasă impactul acțiunilor realizate în temeiul prezentului regulament, inclusiv în sectorul bananelor și în cel al laptelui, însoțit, după caz, de propuneri corespunzătoare.

(4) Comisia include în analizele, studiile și evaluările pe care le realizează în cadrul acordurilor comerciale și în cadrul politicii agricole comune un capitol specific, în măsura în care este vorba despre aspecte care prezintă un interes deosebit pentru regiunile ultraperiferice.

Articolul 33

Acte delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competențele de a adopta actele delegate menționate la articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 19 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 21 alineatul (3), articolul 26 alineatul (4) primul paragraf, articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 30 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 21 martie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea competențelor menționată la articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 19 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 21 alineatul (3), articolul 26 alineatul (4) primul paragraf, articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 30 alineatul (4) poate fi oricând revocată de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia respectivă nu aduce atingere valabilității actelor delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Actele delegate adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (2) al doilea paragraf, articolului 19 alineatul (4) al treilea paragraf, articolului 21 alineatul (3), articolului 26 alineatul (4) primul paragraf, articolului 27 alineatul (2) al doilea paragraf și articolului 30 alineatul (4) intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de două luni de la comunicarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu intenționează să formuleze obiecții. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a plăților directe instituit prin articolul 141 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu excepția implementării articolului 24 din prezentul regulament, pentru care Comisia este asistată de Comitetul fitosanitar permanent, instituit prin Decizia 76/894/CEE a Consiliului [1]. Acestea sunt comitete în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 35

Revizuire

Comisia revizuiește aceste regimuri înainte de sfârșitul anului 2013, din perspectiva eficacității lor generale și a noului cadru de politici PAC și, dacă este necesar, prezintă propuneri adecvate vizând un sistem POSEI revizuit.

[1] JO L 340, 9.12.1976, p. 25.

Articolul 36

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 247/2006 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 37

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 13 martie 2013.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
M. SCHULZ	L. CREIGHTON

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 247/2006	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 9
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 10 alineatul (3)
—	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 11
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 13
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 14 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 14 alineatul (3)
—	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 5	Articolul 15
Articolul 6	Articolul 16
Articolul 7	Articolul 17
Articolul 8 ultima teză	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 9 alineatele (2) și (3)	Articolul 3
Articolul 11	Articolul 4
Articolul 12 literele (a), (b) și (c)	Articolul 19 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)
Articolul 12 literele (d), (e), (f) și (g)	Articolul 5
Articolul 13	Articolul 8 al doilea paragraf
Articolul 14	Articolul 21
Articolul 15	Articolul 22
Articolul 16	Articolul 23
Articolul 17	Articolul 24
Articolul 18	Articolul 25
Articolul 19	Articolul 26
Articolul 20	Articolul 27

Regulamentul (CE) nr. 247/2006	Prezentul regulament
Articolul 21	Articolul 28
Articolul 22	Articolul 29
Articolul 23	Articolul 30
Articolul 24	Articolul 6
Articolul 27	Articolul 31
Articolul 28	Articolul 32
Articolul 29	Articolul 36
Articolul 33	Articolul 37